

3 Евангелля св. Марка

Калі Езус выходзіў з Ерыхона са сваімі вучнямі і з вялікім натоўпам, Бартымэй, сын Тымэя, сляпы жабрак, сядзеў каля дарогі. Пачуўшы, што гэта Езус Назаранін, ён пачаў крычаць: “Езусе, Сыне Давіда, змілуйся нада мною”. Многія загадвалі яму замоўкнуць, але ён яшчэ мацней крычаў: “Сыне Давіда, змілуйся нада мною”. Езус спыніўся і сказаў: “Паклічце яго”. І паклікалі сляпога, кажучы яму: “Смялей, уставай, Ён кліча цябе”. Скінуўшы плашч, той падскочыў і падышоў да Езуса. І адказваючы яму, Езус сказаў: “Што хочаш, каб Я зрабіў табе?”. Сляпы сказаў Яму: “Настаўнік, каб я зноў бачыў”. Езус сказаў яму: “Ідзі, вера твая вылечыла цябе”. І той адразу пачаў бачыць, і пайшоў за Езусам па дарозе. † *Мк 10, 46–52*

Позірк сумлення

Людзі бачаць не толькі вачыма, але і сэрцам. Вочы душы мы называем сумленнем. Кожны чалавек ад нараджэння валодае гэтым бясконным дарам ад Бога і праз усё сваё жыццё павінен выходзіць яго і развіваць у святле заповедзей і Евангелля.

Добра сфарміраванае сумленне дазваляе адрозніць дабро ад зла, заахвочвае рабіць высякароднае і пазбягаць беззаконняў, адорвае супакоем, калі робім правільны выбар, і грызе знутры, калі памыляемся. Яно з’яўляецца той асаблівай прасторай у глыбіні сэрца, з якой Стварыцель звяртаецца да нас, каб ішлі за Яго святлом. Таму фізічная слепата небяспечная для цела, духоўная ж – пагражае душы.

Просім Бога, каб ацаліў ад духоўных пакут і дапамог захаваць зрок нашага сумлення. Няхай пастава Бартымэя навучыць нас стойкасці ў веры, бо толькі праз яе можам быць аздароўлены ад сваіх немачаў: як у душы, так і на целе.

□ Як я ўспрымаю людзей, якіх свет спіхнуў на абочыну жыцця?

□ Як часта малюся Богу словамі Бартымэя: “Езусе, Сыне Давіда, змілуйся нада мною”?